

При розрахунку економічних показників вирощування молодняка реалізаційна ціна 1 кг комбікорму, що використовується для підгодівлі поросят до відлучення по базовій технології становила 5,45 грн., удосконаленій технології – 8,87 грн. подорожчання комбікорму пов'язане з введенням кормів, багатих на протеїн, та їх екструдатції.

Використання «ЄвроКорм УПК стандарт» дасть змогу зменшити витрати всього корму на групу на 11895,24 кг, зменшити собівартість вирощування 1 голови до відлучення на 44,2 грн. При цьому рівень рентабельності зросте на 35,5 %. Економічний ефект всього складе– 38861,9 грн.

Список використаної літератури

1. Петриченко В. Ф. Економічне порівняння ефективності годівлі свиней: екстенсивна модель і інтенсивна // «Свинарство в Україні» Галузевий інформаційний портал www.pig.com.ua

2. Подобед Л.И. Інститут тваринництва: «український передстартерний корм» для поросят – «вищий пілотаж» в системі інтенсивної відгодівлі свиней // «Свинарство в Україні» Галузевий інформаційний портал www.pig.com.ua

ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ НАСЛІДКИ ГЕННОЇ ІНЖЕНЕРІЇ У ТВАРИННИЦТВІ

Омельяненко О., студентка 4 курсу*

**Науковий керівник: доктор с.-г. наук С.Л.Войтенко*

Безпека харчових продуктів і захист інтересів споживача мають велике значення для основної маси населення, неурядових організацій, професійних асоціацій, міжнародних торгових партнерів і торгових організацій. Необхідно гарантувати довіру споживача і торгових партнерів через харчове законодавство і суспільні органи, які застосовують відповідні кроки, щоб пояснити населенню, де існують підозри щодо продуктів, які можуть представляти ризик для здоров'я.

Ці постулати є основою загальних принципів і вимог харчового законодавства Європейського союзу, затвердженого у 2002 році (Постанова № 178 Європейського парламенту).

Основні вимоги безпеки харчових продуктів у відповідності до законодавства ЄС:

1. Харчові продукти не повинні бути поміщені на ринку, якщо це небезпечно.

2. Харчові продукти вважаються небезпечними, якщо вони :

- шкідливі для здоров'я;

- непридатні для споживання людиною.

В Україні безпека харчових продуктів контролюється Законом «Про якість та безпеку харчових продуктів і продовольчої сировини» (1997), «Про захист прав споживачів» (1991), державними стандартами та гармонізованими у відповідності до вимог ЄС.

На думку багатьох науковців, наразі окремі регіони земної кулі потерпають від нестачі харчових продуктів, в деяких країнах голодують мільйони

людей. Тому ООН схвально ставиться до збільшення обсягу експорту продовольчої продукції будь-якою країною світу, сприяє реалізації цієї продукції.

За останні роки у світі розроблені моделі природоохоронних, ресурсо- та енергоощадних систем землеробства, здатних забезпечити високу продуктивність агроєкосистем і отримання продукції високої якості. В арсеналі країн є сорти і гібриди, а також сучасні технології, здатні забезпечити одержання стабільно високих врожаїв високоякісної продукції у рослинництві. Аналогічна ситуація у тваринництві: провідні країни світу мають породи і гібриди різних видів тварин, що забезпечують стабільно високу продуктивність.

Проте одночасно із виробництвом продуктів харчування так званого органічного виробництва постає проблема використання генетично модифікованих організмів (ГМО) і їхнього впливу на безпеку розвитку сільськогосподарських культур і бур'янів, комах, а також на здоров'я тварин і безпечність споживання продукції тваринництва для людей.

У науковців та виробників немає єдиної думки щодо шкідливості використання генетично модифікованих рослин і трансгенних тварин.

Сьогодні у світі існує декілька десятків ліній ГМ-культур: сої, картоплі, кукурудзи, цукрового буряка, рису, томатів, рапсу, пшениці, дині, цикорію, папайї, кабачків, бавовни, льону і люцерни. Аграрії різних країн висловлюються за вирощування генетично модифікованих рослин, оскільки вони більш врожайні і поживні.

Наразі немає глибоких всебічних результатів досліджень впливу ГМО на людину, а аналіз впливу на організм тварин вказує як на позитивні, так і негативні наслідки.

У результаті досліджень доктора біологічних наук Ірини Єрмакової, в Інституті вищої нервової діяльності та нейрофізіології РАН, була виявлена залежність між вживанням живими істотами в їжу генно-модифікованої сої й здоров'ям їхнього потомства. У щурів, яких годували ГМ-соєю, був виявлений «аномально високий рівень смертності» потомства (більше 56%), а ті, що залишилися в живих, не відтворювали потомство. Відмічені зміни у внутрішніх органах тварин. Дослідження проведені у трьох повторностях за аналогічного результату. Все це дає підставу припустити про глобальне руйнування біосфери в результаті безпліддя живих істот у майбутньому.

Однак перебільшеною загрозою ГМО для здоров'я вважають в Інституті харчування РАМН. Аналіз результатів проведених досліджень, а також даних світової наукової літератури, присвяченої проблемі безпеки ГМО як на етапі реєстрації, так і на етапі післяреєстраційного моніторингу, свідчить про відсутність будь-яких негативних ефектів для здоров'я людини.

Дослідженнями багатьох науковців доведено, що використання трансгенних кроликів, курей, свиней не має негативного впливу на організм людини. Певні генні комбінації можуть приводити до збільшення інтенсивності росту маси тіла тварини, але не позначаються на людину.

Дослідженнями Л. К. Ернста та інших було встановлено, що трансгенні свині по гену рилізінг-фактора гормону росту характеризувалися більшою живою масою при відгодівлі, довжиною туші, виходом м'яса у порівнянні з нетрансгенними аналогами. При дослідженні впливу трансгенної свинини на лабораторних щурів протягом 40 днів не було виявлено ніяких

відхилень у поведінці тварин, їх клінічному стані, волосяному покриву, стану слизових оболонок. Збереженість щурів контрольної та дослідної груп, тобто тварин, що отримували і не отримували трансгенну свинину, була 100%. Трансгенну і інтактну свинину для досліджень отримували з експериментального господарства ВНДІ тваринництва. Свинину щурам згодовували у вигляді вареної ковбаси і консервів. При патологоанатомічному розтині не спостерігали запальних чи інших патологічних змін у внутрішніх органах, травному тракті, підшлунковій залозі та печінці, дихальній системі, органах кровообігу і кровотворення, сечовидільної системи.

Не відмічено впливу ГМО на репродуктивну функцію перепелів. Досліди провели на птиці у 3-х поколіннях. Серед птиці контрольної та дослідної групи не виявлено клінічних і фізіологічних відхилень, яйценоскість перепелів становила 25-26 яєць на місяць, виводимість – 93,1-93,8%.

Отже, проблем у зв'язку з використанням генетично модифікованих організмів дійсно дуже багато. Чи означає це, що потрібно їх забороняти? Відповідь на це питання поки що залишається відкритою.

Концепцією наукового забезпечення установами НААН розвитку галузей агропромислового комплексу України в 2011-2015 роках передбачена розробка методики створення нових сортів з використанням молекулярних маркерів; використання біоадаптивних технологій вирощування сільськогосподарських культур, що ґрунтуються на генетично стійких сортах і гібридах, включаючи ГМО; використання нанотехнологій і наноматеріалів у тваринництві та ветеринарній медицині тощо.

Світова наука випереджає Україну на багато десятків років, тому залишається надія, що безпека харчових продуктів і захист інтересів споживача буде провідною ланкою між прибутком виробників і життям людства.

МОВА ЯК ІСТОРИЧНА КАТЕГОРІЯ

**Пушкар М., студент 1 курсу 1 групи
інженерно-технологічного факультету***

**Науковий керівник: к.філол.н., доц. каф. українознавства Сизоненко Н.М.*

Розглядати мову як історичну категорію означає розглядати мову як динамічну систему, що постійно змінюється в часі. Дуже важливо розрізняти питання походження мови й питання формування та розвитку реально існуючих чи існуючих мов, оскільки методи дослідження цих двох питань суттєво відрізняються. Існує два погляди на походження мови: 1) мова походить від людини; 2) мова – не від людини. У мовознавстві існує багато інших теорій походження мови. Проте це питання перебуває у світі гіпотез та припущень, і навряд чи вдасться коли-небудь дати на нього точну відповідь. Інша справа з питанням формування та розвитку певної мови. Тут наука значною мірою послуговується конкретними текстовими матеріалами, хоча й не завжди це можливо. У мовознавстві існує два діаметрально протилежні підходи до розвитку мови: *гіпотеза моногенезу* – існувала єдина мова, яка поділилася на декілька, що, у свою чергу, теж поділилися і т. д., і *гіпотеза єдиної мови майбутнього* – існувала величезна кількість мов, які